

Man gik derefter til den sidst paa Dagsordenen opførte Sag:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forberedelse af Foranstaltninger til Styrkelse og Fremme af danske Erhvervsinteresser og til Imødegaaelse af ubillig Konkurrence.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1433).

Sagen sattes til Forhandling.

Ministeren for Industri, Handel og Søfart (Slebsager): Ifølge det foreliggende Lovforslag skal der i hver ordentlig Rigsdagssamling, saa snart Tingene er sat, nedsættes et erhvervspolitisk Nævn, der ogsaa fungerer, naar Rigsdagen ikke er samlet. Nævnet nedsættes dog første Gang straks efter nærværende Lovs Ikrafttræden. Nævnet bestaar af 15 Medlemmer, der vælges blandt Rigsdagens Medlemmer efter de i Grundlovens § 45 gældende Regler. Paa tilsvarende Maade vælges et lige saa stort Antal Suppleanter, der indtræder i Stedet for Medlemmerne, naar nogen af disse er forhindret.

Nævnets Opgave er at følge Landets erhvervsmæssige Udvikling, modtage Henvendelser fra Erhvervene og Oplysninger fra Regeringen af erhvervsmæssig og handelspolitisk Karakter samt overveje Foranstaltninger, der maatte skønnes paa krævet til Fremme af danske Erhvervsinteresser, herunder at søge danske Produkters Afsætningsmuligheder i Udlandet fremmet og danske Erhvervs Konkurrenceevne overfor Udlandets Indførsel styrket. Nævnet kan afgive Indstilling til Ministeriet vedrørende de behandlede Spørgsmaal.

Der har jo ofte tidligere i Rigsdagen været Tale om at nedsætte et erhvervspolitisk Nævn, og der er neppe Tvivl om, at Nedsættelsen af et saadant Nævn med de Opgaver, der her bydes det, kan blive til Styrkelse af Landets Erhvervsliv. Det er selvfølgelig ogsaa Hensigten med Nævnets Nedsættelse.

Endvidere bestemmes det i Lovforslagets § 3, at Ministeren for Industri, Handel og Søfart nedsætter et Udvalg paa 3 Medlemmer, der er i Besiddelse af særlig Indsigt i Erhvervsforhold. Det skal altsaa være et Udvalg af, hvad man vel nærmest kan kalde Ekspertes, som skal have særlige Betingelser for at undersøge de erhvervsmæssige Forhold, som dels Ministeren, dels Nævnet maatte ønske under-

søgt. Udvalget har til Opgave at bistaa Ministeren og ligeledes det erhvervspolitiske Nævn ved Prøvelsen af Henvendelser fra Erhvervene af erhvervsmæssig Karakter. Det er Tanken, at naar det erhvervspolitiske Nævn ønsker et Spørgsmaal undersøgt, henvender man sig til Ministeren og anmoder om, at Tremandsudvalget maa foretage den paagældende Undersøgelse. Udvalget er berettiget til hos offentlige Myndigheder saavel som hos private at indhente de til hver Sags Behandling nødvendige Oplysninger. Udvalget kan dog ikke gøre Krav paa at faa Oplysning om tekniske og forretningsmæssige Hemmeligheder, og hvis der skulde opstaa Tvivl om, hvorvidt Oplysninger om forskellige Spørgsmaal kommer ind under Begrebet tekniske eller forretningsmæssige Hemmeligheder, afgør Ministeren for Industri, Handel og Søfart, hvorvidt en begæret Oplysning er af denne Karakter. Endelig bestemmes det i Lovforslagets § 3, at Tremandsudvalget under Arbejdet med særlige Undersøgelser kan suppleres med specielle sagskyndige, hvis dette maatte være ønskeligt. De med Udvalgets Virksomhed forbundne Udgifter afholdes paa de aarlige Finanslove.

§ 4 indeholder den Bestemmelse, at det erhvervspolitiske Nævn sammentræder efter Indkaldelse af dets Formand og skal indkaldes til Møde, naar Regeringen eller mindst fem af Nævnets Medlemmer fremsætter Begæring derom.

Endelig findes der i § 5 en Revisionsbestemmelse, nemlig, at Loven skal forelægges Rigsdagen til Revision i Rigsdagsamlingen 1929—30.

Det Lovforslag, som jeg nu har gjort Rede for, og som her forelægges det høje Ting, er en Udvidelse af det saakaldte Dumping-Forslag, som jeg fremsatte for Folketinget ved Begyndelsen af Samlingen, i Oktober Maaned. Der fandtes ogsaa der Bestemmelser om et saadant Tremandsudvalg. Dette Udvalg havde efter det oprindelige Forslag ikke blot Pligt til at foretage Undersøgelser, men var ogsaa berettiget til at gøre Indstilling til Ministeren om, hvilke Foranstaltninger Udvalget mente det formaalstjenligt at faa iværksat til Imødegaaelse af ubillig Konkurrence udefra, idet det var min Opfattelse, at naar vi har en Lovbestemmelse til Imødegaaelse af unfair Konkurrence indenfor Landets Grænser, er det ogsaa rimeligt og naturligt at have en Bestemmelse, hvorigennem vi vil kunne imødegaa unfair Konkurrence, hvis den maatte komme udefra. Endvidere var der ogsaa i det Forslag, jeg forelagde,